Turrecremata, Johannes de: Quaestiones Evangeliorum de tempore et de sanctis. Add: Nicolaus de Byard: [Dictionarius pauperum] Flos theologiae sive Summa de abstinentia

[Reutlingen: Michael Greyff, not before 1480] Seite 467

ad patris equalitatē q̄ daret spūssancti plenitudinem. Item non debuit re-
tardari talis plenitudo ꝑ magnū tempus. qꝛ sicut iam dictum ē. decens erat
vt illi qui erant p̄mi fundatores ecc̄ie post xp̄m in maiori plenitudīe haberēt
spm̄sanctum quibꝰ statim imminebat tempus p̄dicandi veritatē euangelij ꝑ
orbem vniuersū tn̄ de plenitudine ꝑtātis diuine p̄t dari plenitudo spūssancti
indifferenter in quolibet tp̄e. Ad rōnes in oppositū. Ad p̄mā dicendum q̄
plenitudo gratie incepit a xp̄i ꝯceptōe. qꝛ eius anima ex tunc plenitudīe gr̄e
fuit repleta. verūtamē illa plenitudo non erat tunc ad alios deriuanda. s; pꝰ
ascensionem ꝛ glorificatōnem xp̄i. vt patꝫ ꝑ p̄dicta. Non em̄ oportet q̄ a p̄n-
cipio plenitudinis tempis det̄ omnis plenitudo gr̄e. sed scd̄m ordinatū ꝓces-
sum dispositōnis diuine. Ad secundā dicendū q̄ lex noua successit veteri sic
ꝑfectum imperfecto. sed nō est alius status expectandus ꝑfectior statui noue
legis. cum noua lex vltimam ꝑfectōnem possibilem in via ꝯtineat. ꝛ ideo non
est expectanda alia lex. vel alius status magis correspondens spirituisancto
q̄ status noue legis. potissime. qꝛ lex noua est amoris. amor aūt appropriatur
spūisancto sicut etiā filio Propter qd̄ dicit apl̄us Ro. viij. Lex spūs vite in
christo iesu ⁊c̄. Eodem mō lex̄ vetus non solum correspondet patri. sed etiam fi-
lio. inquātum fuit ibidem p̄nunciatus ꝛ p̄figuratus. ꝓpter qd̄ dicit saluator.
Joh. v. Si crederetis moysi crederetis forsitan ꝛ mihi. de me em̄ ille scripsit
Illud autem qd̄ adducebant manichei ꝓ se. Cum venerit ille spūs veritatis
docebit vos omnē veritatē. Rn̄det̄ q̄ cognouerunt omnē veritatē eoꝝ statuꝫ
decentē. Qd̄ āt dic̄ apl̄s. j. ad Cor. xiij. Ex ꝑte cognoscimꝰ ⁊c̄ Dicimꝰ q̄ loq̄t̄
de cognitōe vie respectu cognitōnis patrie. ꝛ ideo non valet argumentū mani-
cheoꝝ. qꝛ apostoli cognouerūt ea que decuit eos scire ꝓ statu vie vt dictū est.

In dominica quarta. Est euangelium. In illo tempore.

Dixit iesus discipulis suis. Amen amē dico vobis ⁊c̄. Joh. xvj. Circa quod
p̄nt disputari sequentes questiones. Prima. Vtꝝ omnis q̄ petit a p̄re cele-
sti. in nomine xp̄i accipit qd̄ petit. Scd̄a. Vtrū sit verū q̄ apostoli an̄ resur-
rectōnem christi nihil petierunt in nomine christi. Tercia. Vtrū gaudium
spūale possit in hac vita impleri.

[A]D primam questionem sic ꝓceditur. Et videtur q̄
non oīs q̄ petit a patre celesti accipiat qd̄ petit. Primo sic. Ipse-
met christus a p̄re suo petijt amoueri calicē ꝛ tn̄ non fuit exauditus
ḡ ⁊c̄. Scd̄o Paulus vas electōis petijt a deo p̄re stimulū carnis sibi amoue-
ri ꝛ nō accepit qd̄ petijt. ḡ ⁊c̄. Tercio sic Idem arguit̄ de multis alijs qui mul-
ta petunt a p̄re celesti in noīe christi. ꝛ tn̄ non accipiunt quod petunt. ergo ⁊c̄.
In oppositum ē in euangelio p̄nti verbum christi. Rn̄deo dicendum q̄ oīs
q̄ petit a p̄re celesti in nomine christi. accipiet qd̄ petit. dum tn̄ interueniāt q̄n-
qꝫ ꝯditiones que ꝯtinent̄ in verbis ꝓpositis. Prima conditio est q̄. petat̄ spi-
rituale. quod notat̄ cum d̄r. si quid. i. aliqd̄. qꝛ malum nihil est. Item tēpale
compatum ad spūale nihil ē. Vn̄ Augꝰ. Quicqd̄ aliud q̄ quod ad vitā etnā
accepit petit̄. nihil petit̄. non qꝛ res omnino nihil sit. sed tante rei cōpatione

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-179/0467
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG